

For saadanne Varer, der indføres langejvs fra, kræves lang Disponeringstid, og det samme gælder for saadanne Varer, for hvilke Leveringsfristerne er lange. Selv om det ikke er muligt at bestemme nogen almindelig, for alle saadanne Varer gældende Disponeringstid, har man dog anset det for at være af Vigtighed at tilrettelægge en Ordning, hvorefter Importørerne, naar Anmodning herom rettidig fremsættes, i god Tid kan faa Underretning om, i hvilket Omfang Indførselstilladelse kan gives, saaledes at Disponering kan ske paa det handelsmæssigt mest bejellige Tidspunkt. De paagældende Bevillinger foreslaas udstedt efter Ansøgning fra de enkelte Importører, saaledes at de Importører, der anmoder om Bevillingsudstedelse, saa vidt muligt faar udstedt Bevillinger til det Beløb, som i Overensstemmelse med den for vedkommende Periode fastsatte eller kalkulerede Plan ialt vil kunne forventes stillet til Raadighed for den enkelte i den kommende Periode. De Importører, der ikke maatte benytte sig af Retten til forlods at faa Bevillinger udstedt, men som først fremsætter Anmodning herom ved den ordinære Periodes Begyndelse, vil eventuelt risikere at faa et noget mindre Bevillingsbeløb, men man forudsætter, at alle de Importører, der har større Interesser i de paagældende Varer, vil benytte sig af Adgangen til at faa deres Bevillinger udstedt forlods.

Den foreslaaede Ordning omfatter et væsentlig større Vareomraade end det, for hvilket der under den gældende Lov er etableret særlige Tilsagnsordninger. En enkelt af de Varer, for hvilke en særlig Tilsagnsordning har været gældende, nemlig Raajern, er foreslaaet henført til Frilisten, da Indførselen af den paagældende Vare er skønnet at være af en saadan Betydning for de produktive Erhverv, at Placeringen af Varen paa bunden Liste i Længden næppe vil forekomme naturlig. De hidtil gældende Tilsagnsordninger har været holdt indenfor et relativt begrænset Vareomraade og har i nogen Grad været bestemt ved, at man har anset det for hensigtsmæssigt at prøve sig frem for at konstatere, hvorledes en Tilsagnsordning lader sig indpasse i det bestaaende Bevillingssystem. Naar Udvalget har foreslaaet, at enkelte af de Varer, for hvilke der under den gældende Lov har været etableret en Tilsagnsordning, ikke henføres til B-Listen, skyldes dette dels Ønsket om at have ensartede Regler for Varer af beslægtet Karakter, dels at Indførselsbevillingerne efter Udvalgets Forslag vil blive udstedt to Gange aarligt i Stedet for som under den gældende Ordning tre Gange aarligt, hvorved der i sig selv allerede er givet Mulighed for bedre Disponeringsvilkaar, end den gældende Ordning frembyder.

Af de Varer, der foreslaas henført under Gruppe B, kan bl. a. nævnes følgende Raavarer og Hjælpestoffer: Kul, Koks og Briketter, Benzin, Smøreolie, Solarolie, Gødningsstoffer, Chilesalpeter, Jerntraad, Kobbertraad, Zinkplader, Jernbjælker, Træ, Raatobak, Garn, Metervarer, Sandsten, Kalksten og Marmor, koncentrerede vellugtende Stoffer, Humle samt en Række andre Hjælpestoffer, Halvfabrikater og Reservedele. Til Gruppe B foreslaas endvidere henført forskellige store Forbrugsvarer, saasom Kaffe, The og Kakao, Ris, Risprodukter og Avispapir.

Den samlede Indførselsværdi af de Varer, der ifølge Forslaget er henført til Gruppe B, andrager ca. 675 Mill. Kr.

Til bunden Liste C er henført Varer til en samlet Indførselsværdi af ca. 300 Mill. Kr., som Udvalget ikke for Tiden anser det for muligt at henføre til Liste B.

Foruden de til Frilisten overførte Varer er der ogsaa enkelte andre Varer, hvis Overførsel til Frilisten man har overvejet, fortrinsvis saadanne, hvis Indførsel sker til Dækning af et vigtigt indenlandsk Behov. Udvalget har navnlig undersøgt Muligheden for at henføre maskinelle Reservedele til Frilisten, idet Importreguleringen tidligere har givet Anledning til Vanskeligheder paa dette Omraade. Udvalget har anset det for meget ønskeligt, at der tilvejebringes frie Indførselsforhold for Reservedele. Det har imidlertid